

วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/edgkkuj>

ดำเนินการวารสารโดย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย The Development of Communication Skills in Daily Life of Children with Autism Through Multimedia

กัญญาณัท คำน้อย ศิริพงษ์ เพ็ญศิริ และ กรวรรณ โหม่งพุ่ม

Kanyanat Camnoi^{1*}, Siribhong Bhasiri and Korrawan Mongput

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Faculty of Education, Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand

Received: July 29, 2023 Revised: September 11, 2023 Accepted: September 11, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม และเพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบศึกษากลุ่มตัวอย่างเดียว ดำเนินการระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เมษายน 2566 กลุ่มเป้าหมายใช้การเลือกแบบเจาะจง เลือกจากเด็กที่มีภาวะออทิซึม รับบริการแบบไป - กลับ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 อายุระหว่าง 7 – 14 ปี จำนวน 5 คน ซึ่งมีความบกพร่องด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีปัญหาด้านการสื่อสาร และการสื่อความหมาย ด้วยภาษาท่าทาง การปฏิสัมพันธ์ การโต้ตอบในการสื่อสารยังไม่สามารถทำได้ โดยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เลขที่ HE 663021 เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ สื่อมัลติมีเดีย คู่มือ แบบสังเกต แบบสอบถาม และแบบสังเกตพฤติกรรมผลการใช้สื่อมัลติมีเดีย ใช้เวลาดำเนินการทดลอง 15 ครั้ง รวม 5 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และแสดงผลโดยใช้ตาราง

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลจากการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม ทำให้เด็กที่มีภาวะออทิซึมได้รับสื่อมัลติมีเดียผ่านเว็บไซต์ <https://kroobunusmedia.com/> มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.98

2) ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 0.93 คิดเป็นร้อยละ 93.33

คำสำคัญ: ทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เด็กที่มีภาวะออทิซึม สื่อมัลติมีเดีย

*Corresponding author. Tel.: 093 340 6226

Email address: sgtkanyanat.c@kkumail.com

Abstract

The objectives of this research are to develop multimedia for the development of communication skills in daily life of children with autism and to study the effect of developing communication skills in daily life of children with autism through multimedia. This study is quantitative research, and the Model of this study is a single-sample pre-experimental research model. It was conducted between March 2023 and April 2023. It utilized purposive sampling to choose participants from children with autism travelling between homes at the Nakhon Phanom Special Education Center in the second semester of academic year 2022. Participants in this study were five children aged 7–14 years with communication disabilities in everyday life. Their problems include communication and sign language. In addition, they are unable to interact and react in communication. This study was approved by the committee of the Center for Ethics in Human Research, Khon Kaen University (No. HE 663021). The Tools used are Multimedia, a guide, Observational questionnaire. The behavioral observational questionnaire about the effects of multimedia. The period was five weeks and there were fifteen trials. Statistics used data analysis. basic statistics, average values, percentage values. Results used tables.

Results

1) The effect of the development of multimedia for the development of communication skills in daily life of children with autism to receive multimedia via website <https://kroobonusmedia.com/>, which has a confidence value of 0.98.

2) The results of the development of communication skills in daily life of children with autism through multimedia. that there is an improvement of communication skills in daily life of children with autism through multimedia, with effective increases in mean 0.93 and percentage 93.33.

Keywords: Communication Skills in Daily Life, Children with Autism, Multimedia.

■ บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวถึงการกำหนดประเภทความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กพิการ 9 ประเภท ดังนี้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือ การเคลื่อนไหว หรือ สุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูด และภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรือ อารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซ้อน คำว่า บุคคลออทิสติก หรือ บางครั้งเรียกว่า เด็กที่มีภาวะออทิสซึม ดังกล่าว มีลักษณะพัฒนาการล่าช้า และความผิดปกติทางด้านสังคม การใช้ภาษาในการสื่อสาร และการสื่อความหมาย บกพร่องทางด้านกระบวนการคิด ในการสร้างจินตนาการ และมีพัฒนาการทางพฤติกรรมที่ผิดปกติไปจากเด็กปกติ ที่อยู่ในช่วงวัยเดียวกัน อาทิเช่น ไม่ใช้ภาษา ในการสื่อสารกับบุคคลรอบข้าง มักมีภาษาเป็นของตนเอง ที่บุคคลอื่นฟังแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่ชอบสบตาเวลาพูด ปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ลำบาก รวมทั้งความผิดปกติของพัฒนาการทางด้านสังคม ด้านการใช้ภาษา การสื่อความหมาย และการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ อาการดังกล่าวจะปรากฏให้เห็นชัดในขวบปีแรกเกิด และจะเห็นอาการชัดเจนตามข้อบ่งชี้ เมื่อเด็กอายุ 18 เดือนขึ้นไป

เพ็ญแข ลิ้มศิลา (2545) กล่าวว่า ออทิสซึม (Autism) เป็นเด็กที่มีภาวะของโรค Autism ซึ่งเป็นโรคทางจิตเวชเด็ก พบว่า มีความล่าช้าทางพัฒนาการหลายด้านที่สำคัญ ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การสื่อความหมาย

และสร้างจินตนาการ แสดงให้เห็นได้ โดยมีพฤติกรรมที่ผิดไปจากเด็กวัยเดียวกัน เช่น แยกตัวอยู่ในโลกของตนเอง เล่นกับใครไม่เป็น ไม่สามารถสื่อความหมายกับบุคคลรอบข้าง แสดงพฤติกรรมซ้ำ ๆ ทั้งด้านการกระทำ และด้านความคิด เด็กที่มีภาวะออทิซึม จึงต้องได้รับการช่วยเหลือจากบุคลากรหลายฝ่ายร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการรักษาต้องใช้ความอดทน จริงจัง ความรู้ และประสบการณ์ สุทธนันท์ กัลป์กะ (2561) กล่าวว่า ระดับความรุนแรงของเด็กที่มีภาวะออทิซึม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 ต้องการการช่วยเหลือสนับสนุน ระดับ 2 ต้องการการช่วยเหลือสนับสนุนอย่างมาก และระดับ 3 ต้องการการช่วยเหลือสนับสนุนอย่างสูงมาก

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ กิจกรรมกลุ่มในระดับเตรียมความพร้อม ก่อนเข้าสู่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามห้องเรียนเตรียมความพร้อม แต่ละประเภทของสภาพการณ์ พบว่า เด็กที่มีภาวะออทิซึมมีระดับความรุนแรง ระดับ 1 ต้องการการช่วยเหลือสนับสนุน สุทธนันท์ กัลป์กะ (2561) ซึ่งมีความบกพร่องด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีปัญหาด้านการใช้ภาษาการสื่อสาร และการสื่อความหมายด้วยภาษาท่าทางการปฏิสัมพันธ์ การโต้ตอบในการสื่อสารยังไม่สามารถทำได้ ได้แก่ การใช้ภาษาท่าทาง และการปฏิสัมพันธ์การสื่อสารการโต้ตอบในชีวิตประจำวัน รวมอยู่ในหมวดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หมวด กิจวัตรประจำวัน ที่เด็กปฏิบัติทุกวัน ได้แก่ การแปรงฟัน การรับประทานอาหาร และการออกกำลังกาย หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม (2556) ซึ่งเด็กที่มีภาวะออทิซึม ยังไม่สามารถสื่อสารได้ตามช่วงวัยที่เหมาะสม จึงส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น เช่น ไม่สบตาเวลาพูด ไม่สื่อสารกับบุคคลรอบข้าง รวมทั้งเด็กที่มีภาวะออทิซึมยังมีความผิดปกติด้านการสื่อสาร ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร หรือ ไม่สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นให้เข้าใจในความหมาย แต่เด็กที่มีภาวะออทิซึมส่วนใหญ่ มักจะมีความสามารถด้านการจดจำสิ่งต่าง ๆ หรือ การจดจำในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี ถ้าเด็กที่มีภาวะออทิซึมได้รับการส่งเสริม และพัฒนาถูกวิธีอย่างรอบด้าน และต่อเนื่อง รวมทั้งการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ เข้ามาช่วยในการพัฒนา เช่น การใช้สื่อมัลติมีเดีย โดยมุ่งเน้นที่กระบวนการของนวัตกรรมด้านสื่อมัลติมีเดียที่สามารถสื่อสาร หรือ การสื่อความหมายออกมาในลักษณะข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ ดังนั้น จึงเป็นทางเลือกอีกทางเลือกหนึ่งที่สำคัญที่สามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึมได้เป็นอย่างดี ซึ่งเด็กที่มีภาวะออทิซึมสามารถใช้สื่อมัลติมีเดีย มีปฏิสัมพันธ์การสื่อสาร โต้ตอบระหว่างการใช้สื่อมัลติมีเดียได้ดี ทำให้ตื่นตัว ไม่เบื่อ และมีความพึงพอใจที่จะร่วมกิจกรรมจนสำเร็จ และเรียนรู้ในบทเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียที่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทงศักดิ์ ส่วนบุญ (2565) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของบุคคลออทิสติก โดยใช้กิจกรรมเรื่องราวทางสังคมผ่านดนตรีบำบัด มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมเรื่องราวทางสังคมผ่านดนตรีบำบัด เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของบุคคลออทิสติก และสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรารักษ์ศรีอนันต์ (2564) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การใช้ภาพมัลติมีเดียในการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้ภาพมัลติมีเดีย ในการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึม และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึมก่อน และหลังการใช้ภาพมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาพมัลติมีเดียบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึม สามารถบอกความต้องการตนเองผ่านการใช้ภาพมัลติมีเดียได้ และผลเปรียบเทียบการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึมก่อน และหลังการใช้ภาพมัลติมีเดีย มีผลการพัฒนาหลังการใช้ภาพมัลติมีเดียในการบอกความต้องการ ทั้ง 5 ลักษณะ คือ 1) หิวข้าว 2) ง่วงนอน 3) อยากเข้าห้องน้ำ 4) อากาศร้อนอยากเปิดแอร์ / พัดลม 5) อยากเล่นของเล่น มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ข้อดี คือ เด็กที่มีภาวะออทิซึมสามารถบอกความต้องการของตนเองได้ด้วยภาพมัลติมีเดีย และข้อเสีย คือ ยังขาดงานดนตรีเข้ามาพร้อมสอดแทรกใส่ในภาพมัลติมีเดียด้วย เพื่อความผ่อนคลายความสนุกสนาน และน่าสนใจในการพัฒนาเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้ภาพมัลติมีเดียมากยิ่งขึ้น

จากการสังเกต การสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม และบันทึกผลการใช้สื่อมัลติมีเดียในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึมที่ได้จากชั้นศึกษาปัญหาที่พบของกลุ่มครูผู้สอน และผู้ปกครอง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม พบว่า เด็กที่มีภาวะออทิซึม มีปัญหาด้านการใช้ภาษาการสื่อสาร และการสื่อความหมาย

ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ มีปัญหาด้านการใช้ภาษาท่าทาง และปฏิสัมพันธ์การสื่อสาร ปัญหาการโต้ตอบในการสื่อสาร ซึ่งรวมอยู่ในหมวดการเรียนรู้ในทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หมวดกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ เรื่อง การแปรงฟัน การรับประทานอาหาร และการออกกำลังกาย ซึ่งเด็กที่มีภาวะออทิสซึมยังไม่สามารถสื่อสารได้ตามช่วงวัยที่เหมาะสม จึงส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจจัดทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดียขึ้น เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม และเพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดียต่อไป

■ จุดประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม
- 2) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

■ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นั้น มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเด็กที่มีภาวะออทิสซึมต้องสื่อสารในชีวิตประจำวันทุกวัน ซึ่งต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้อง โดยต้องใช้การฝึกปฏิบัติ โดยการใช้สื่อนวัตกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาเด็กที่มีภาวะออทิสซึมให้สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง ไม่เป็นภาระต่อสังคมต่อไป และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสื่อมัลติมีเดียที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม นั้น มีองค์ประกอบดังนี้ ตัวอักษร (Text) ภาพนิ่ง (Still Image) เสียง (Sound) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) ปฏิสัมพันธ์ (Interactive) และวิดีโอ (Video) รวมกันในรูปแบบที่หลากหลาย และมีความน่าสนใจในการใช้สื่อมัลติมีเดียในการเรียนรู้ของเด็กที่มีภาวะออทิสซึมเป็นอย่างมาก สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นเรื่องราว โดยใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถแสดงได้ในคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต ไอแพดได้อย่างหลากหลาย และน่าสนใจ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม แนวคิดทฤษฎีการสอนด้วยสื่อมัลติมีเดีย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

Kanokrat, P (2017) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เรื่อง สำนวนการให้ - รับสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดการเรียนรู้มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เรื่อง สำนวนการให้ - รับสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.33/82.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้มัลติมีเดีย มีค่าคะแนนอยู่ในระดับที่ดีที่สุด ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.10$)

Hordy et al. (2013) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การออกแบบการเรียนการสอน โดยใช้ดนตรีร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการใช้ดนตรีร่วมกับสื่อมัลติมีเดียที่ส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจในการเรียนการสอนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอน โดยใช้ดนตรีร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย

นิพล และคณะ (2558) ได้จัดทำวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในการสอนการสวัสดีอาเซียนตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดียในการสอนการสวัสดีอาเซียน ตามแนวคิด

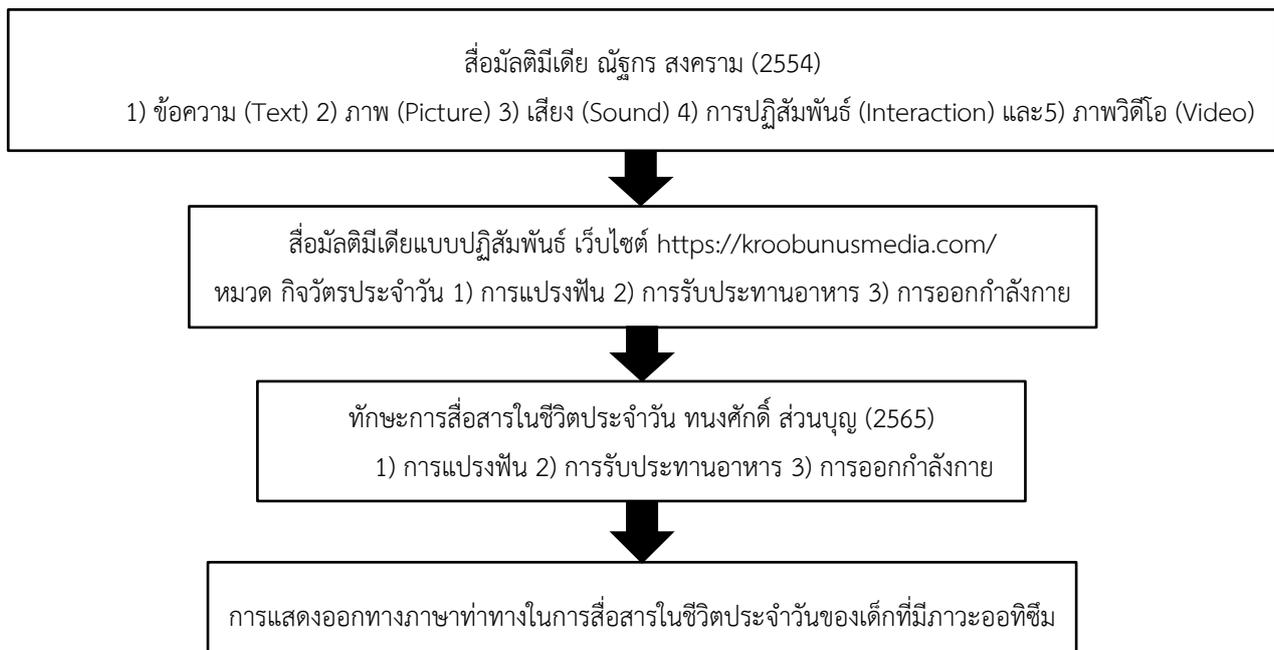
ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีประสิทธิภาพ 80.50/80.67 เป็นตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ 80/80 สื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดียมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.61 และนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดีย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ที่ระดับ .05

ศิริพล และคณะ (2561) ได้จัดทำวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย เพื่อการเรียนรู้ในโปรแกรมค้นหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพระขาว (ประชานุเคราะห์) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า สื่อมัลติมีเดีย เพื่อการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านเทคนิค และการออกแบบสื่อคอมพิวเตอร์ มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.47) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดีย พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.55)

ดาวรรดา วีระพันธ์ และชุมพล จันทร์ฉลอง (2562) ได้จัดทำวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย แบบปฏิสัมพันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สื่อมัลติมีเดีย แบบปฏิสัมพันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนามีคุณภาพ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 2) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 79.40 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธีราภรณ์ ศรีอนันต์ (2564) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การใช้ภาพมัลติมีเดียในการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึม ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาพมัลติมีเดียบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึม สามารถบอกความต้องการตนเองผ่านการใช้ภาพมัลติมีเดียได้ และผลเปรียบเทียบการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึมก่อน และหลังการใช้ภาพมัลติมีเดีย มีผลการพัฒนาหลังการใช้ภาพมัลติมีเดียในการบอกความต้องการ ทั้ง 5 ลักษณะ คือ 1) ทิวข้าว 2) ง่วงนอน 3) อยากเข้าห้องน้ำ 4) อากาศร้อนอยากเปิดแอร์ / พัดลม 5) อยากเล่นของเล่น มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

■ วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบศึกษากลุ่มตัวอย่างเดียว

ภาพที่ 2 รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบศึกษากลุ่มตัวอย่างเดียว

- X หมายถึง การสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม
 O หมายถึง ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึมหลังการสอน โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

ผู้เข้าร่วมการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้คัดเลือกมาแบบเจาะจง โดยเลือกจากเด็กที่มีภาวะออทิซึมที่มารับบริการแบบไป - กลับ อำเภอเมือง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม มีอายุระหว่าง 7 - 14 ปี และมีภาวะออทิซึมจำนวน 5 คน โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้ 1) เด็กที่มีภาวะออทิซึมที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์แล้ว 2) ได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองจากแบบยินยอมอาสาสมัคร โดยการลงลายมือชื่อ เป็นลายลักษณ์อักษรให้เข้าร่วมการวิจัยแล้ว และ 3) อาสาสมัครไม่เป็นอาสาสมัครของโครงการวิจัยอื่นในขณะที่เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนาเด็กที่มีภาวะออทิซึมในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน หมวด กิจวัตรประจำวัน เรื่อง การปรังพิน การรับประทานอาหาร และการออกกำลังกายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไปใช้จำนวน 9 ครั้ง ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การปรังพิน จำนวน 1 แผน (จำนวน 3 ครั้ง), 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การรับประทานอาหาร จำนวน 1 แผน (จำนวน 3 ครั้ง) และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การออกกำลังกาย จำนวน 4 แผน (จำนวน 3 ครั้ง)

1.2) สื่อมัลติมีเดีย เป็นสื่อมัลติมีเดียแบบปฏิสัมพันธ์ เว็บไซต์ <https://kroobonusmedia.com/> หมวด กิจวัตรประจำวัน ได้แก่ 1) การปรังพิน 2) การรับประทานอาหาร และ 3) การออกกำลังกาย จัดทำขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร อารมณ์ สังคม และการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม ให้มีความเข้าใจภาษา สามารถใช้ภาษาทำทาง และการปฏิสัมพันธ์การสื่อสาร การโต้ตอบในชีวิตประจำวันได้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่

2.1) แบบประเมินความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อให้ได้ความเหมาะสมของสื่อมัลติมีเดีย โดยการหาค่าความเชื่อมั่น ซึ่งมีความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.98

2.2) แบบสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม (สำหรับครูผู้สอน, ผู้ปกครอง) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม เมื่ออยู่คนเดียว อยู่กับครูผู้ปกครอง และเพื่อน ลักษณะเป็นแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึมเกี่ยวกับความเข้าใจภาษา และแสดงออกทางภาษาได้อย่างเหมาะสม การสื่อสาร โดยการใช้ภาษาทำทาง การ

ปฏิบัติตามสื่อมัลติมีเดีย และการมีปฏิสัมพันธ์การสื่อสาร ได้ต่อระหว่างการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันในการบันทึกเหตุการณ์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จากการสังเกตการใช้ภาษาท่าทาง การปฏิบัติตามสื่อมัลติมีเดีย การมีปฏิสัมพันธ์การสื่อสาร ได้ต่อระหว่างการใช้สื่อมัลติมีเดีย หมวด กิจวัตรประจำวัน ครั้งละ 30 นาที จากผลแบบสังเกตพฤติกรรมสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึมสำหรับครูผู้สอน และผู้ปกครอง ซึ่งมีการแสดงออกทางพฤติกรรมสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม ส่วนมากอยู่ในระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติกิจกรรมได้น้อย มีค่าเฉลี่ย 0.30 คิดเป็นร้อยละ 30.26

2.3) แบบสอบถามการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม (สำหรับครูผู้สอน, ผู้ปกครอง) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสารของเด็กที่มีภาวะออทิซึมเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรม โดยผู้ปกครอง และครูผู้สอน ตอบแบบสอบถามสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ เพื่อประเมินพฤติกรรมสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึมระดับการปฏิบัติแต่ละข้อ มีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ 1 หมายถึง น้อยที่สุด, 2 หมายถึง น้อย, 3 หมายถึง ปานกลาง, 4 หมายถึง มาก และ 5 หมายถึง มากที่สุด จากผลการตอบแบบสอบถามการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึมสำหรับครูผู้สอน และผู้ปกครอง การสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึมส่วนมากอยู่ในระดับ 2 หมายถึง ปฏิบัติกิจกรรมได้น้อย มีค่าเฉลี่ย 0.44 คิดเป็นร้อยละ 44.00

2.4) แบบสังเกตพฤติกรรมผลการใช้สื่อมัลติมีเดียในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม ในการบันทึกความถี่การสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีเนื้อหาสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม หลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการ พุทธศักราช 2556 และแบบประเมินความสามารถพื้นฐาน ซึ่งแบบสังเกตพฤติกรรมผลการใช้สื่อมัลติมีเดียในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม มีจำนวน 3 ข้อ ซึ่งมีระดับ การปฏิบัติในแต่ละข้อ มีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับ ดังนี้ 1 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเด็กเคยกระทำพฤติกรรมนั้น, 2 หมายถึง ไม่เคยกระทำพฤติกรรมนั้นเลย, 3 หมายถึง กระทำพฤติกรรมนั้น 1-5 ครั้ง, 4 หมายถึง กระทำพฤติกรรมนั้น 6 ครั้งขึ้นไป และ 5 หมายถึง กระทำพฤติกรรมนั้นทุกครั้ง ซึ่งมีผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดียของเด็กที่มีภาวะออทิซึม กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน มีค่าเฉลี่ย 0.93 คิดเป็นร้อยละ 93.33

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการใช้สื่อมัลติมีเดียในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดียในรูปแบบเว็บไซต์ <https://kroobonusmedia.com/> ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ดังตาราง

ตารางที่ 1

วัน และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม

ว./ด./ป.	ครั้งที่	ระยะ/แผนการสอน
13 - 15 มี.ค. 66	1 - 3	ผู้วิจัยทำการสังเกต สอบถาม และบันทึกพฤติกรรมสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม จำนวน 1 สัปดาห์ ในวันจันทร์ – วันพุธ วันละ 30 นาที
20 - 29 มี.ค. 66	4 - 6	ผู้วิจัยเริ่มทำการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 9 ครั้งในวันจันทร์ – วันพุธ วันละ 30 นาที ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม
3 - 5	10 - 12	

เม.ย. 66	โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ดังต่อไปนี้ ใช้แผนการสอนที่ 1 การแปรงพื้น, แผนการสอนที่ 2 การรับประทาน อาหาร และแผนการสอนที่ 3 การออกกำลังกาย
10 - 12 เม.ย. 66	13 - 15 ผู้วิจัยทำการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมผลการใช้สื่อมัลติมีเดียในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันในการบันทึกความถี่การสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย จำนวน 1 สัปดาห์ ในวันจันทร์ – วันพุธ วันละ 30 นาที พร้อมวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสังเกตพฤติกรรม การสอบถามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กที่มีภาวะออทิสซึมที่ผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยได้เก็บรวบรวมระหว่างการปฏิบัติการวิจัย และนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณมาอธิบาย สรุปผลการวิจัย เสนอแนะแนวทางรูปแบบการปฏิบัติการสอน เพื่อแก้ไขปัญหาในการวิจัย แล้วนำข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเป็นความเรียง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าสถิติ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย จากเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรมผลการใช้สื่อมัลติมีเดียในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม

■ ผลการวิจัย และการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เป็นเด็กที่มีภาวะออทิสซึม อายุระหว่าง 7 – 14 ปี จำนวน 5 คน ที่มารับบริการแบบไป – กลับ ห้องเรียนเตรียมความพร้อม อำเภอเมือง ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม และเพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ผลจากการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม ทำให้เด็กที่มีภาวะออทิสซึมได้รับสื่อมัลติมีเดียผ่านเว็บไซต์ <https://kroobonusmedia.com/> ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.98 และผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ผ่านเว็บไซต์ <https://kroobonusmedia.com/> ของกลุ่มเป้าหมายจำนวน 5 คน มีผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย มีค่าเฉลี่ย 0.93 คิดเป็นร้อยละ 93.33 เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยเรียงตามลำดับ ต่อไปนี้

1) สื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม สามารถเข้าถึงได้ที่เว็บไซต์ <https://kroobonusmedia.com/> ผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.98

2) ทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ผ่านเว็บไซต์ <https://kroobonusmedia.com/> มีผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย มีค่าเฉลี่ย 0.93 คิดเป็นร้อยละ 93.33 เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ สรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 2

ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

ทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย	n	\bar{x}	S.D.	%
การแปร่งฟัน	5	0.89	4.35	90.66
การรับประทานอาหาร	5	0.94	5.48	94.00
การออกกำลังกาย	5	0.95	5.05	95.33
รวม	5	0.93	14.53	93.33

จากตาราง 2 แสดงให้ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม เท่ากับ 0.93 คิดเป็นร้อยละ 93.33 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับ 4 หมายถึง ปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับมาก จากผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ส่งผลทำให้มีพฤติกรรม การสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้ดังนี้ 1) การสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เด็กที่มีภาวะออทิซึมสามารถปฏิบัติได้ 2) สามารถใช้สื่อมัลติมีเดียได้ถูกต้องตามขั้นตอน และมีปฏิสัมพันธ์การสื่อสาร การแสดงออกทางภาษาท่าทาง การโต้ตอบ ระหว่างการใช้สื่อมัลติมีเดียได้อย่างเหมาะสม และ 3) สามารถใช้สื่อมัลติมีเดียในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้ตรงกับสถานการณ์จริงที่ปฏิบัติเป็นประจำทุกวันได้ด้วยตนเอง

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เป็นการพัฒนา ทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจสื่อมัลติมีเดีย เช่น ข้อความ (Text) ภาพ (Picture) เสียง (Sound) การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) และ วิดีโอ (Video) เข้ามาช่วยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม เพื่อให้เด็กที่มีภาวะออทิซึมมีทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เรื่อง การแปร่งฟัน, การรับประทานอาหาร, การออกกำลังกาย ส่งผลทำให้มีพฤติกรรมสื่อสารในชีวิตประจำวัน เด็กที่มีภาวะออทิซึมสามารถปฏิบัติได้ สามารถใช้สื่อมัลติมีเดียได้ถูกต้อง ตามขั้นตอน และมีความเข้าใจภาษา มีปฏิสัมพันธ์การสื่อสาร การแสดงออกทางภาษาท่าทาง การโต้ตอบระหว่างการใช้ สื่อมัลติมีเดียได้อย่างเหมาะสม และสามารถใช้สื่อมัลติมีเดียในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ตรงกับ สถานการณ์จริงที่ปฏิบัติเป็นประจำทุกวันได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีการอภิปรายผล ดังนี้

1) สื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม ผ่านเว็บไซต์ <https://kroobonusmedia.com/> จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ 2 คน และผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร และการสอน 1 คน มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.98 ถือว่ามีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Kanokrat, P (2017) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เรื่อง ส่วนวนการให้ - รับ สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hordy et al. (2013) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การออกแบบการเรียนการสอนโดยใช้ดนตรีร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรารณ ศรีอนันต์ (2564) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การใช้ภาพมัลติมีเดียในการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพล และคณะ (2558) ได้จัดทำวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดียในการสอน การสวัสดีอาเซียน ตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพล และคณะ (2561) ที่ได้จัดทำวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนา สื่อมัลติมีเดีย เพื่อการเรียนรู้ในโปรแกรมค้นหาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพระขาว (ประชาอนุเคราะห์) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2) ทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม เท่ากับ 0.93 คิดเป็นร้อยละ 93.33 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับ 4 หมายถึง ปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับมาก (กระทำพฤติกรรมนั้น

6 ครั้งขึ้นไป) โดยสอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม หลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการ ปีการศึกษา 2565 หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม (2556) และแบบประเมินความสามารถพื้นฐาน ซึ่งแบบสังเกตพฤติกรรมผลการใช้สื่อมัลติมีเดียในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม มีจำนวน 3 ข้อ ซึ่งมีระดับการปฏิบัติในแต่ละข้อ มีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับ คือ 1 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเด็กเคยกระทำพฤติกรรมนั้น, 2 หมายถึง ไม่เคยกระทำพฤติกรรมนั้นเลย, 3 หมายถึง กระทำพฤติกรรมนั้น 1-5 ครั้ง, 4 หมายถึง กระทำพฤติกรรมนั้น 6 ครั้งขึ้นไป, 5 หมายถึง กระทำพฤติกรรมนั้นทุกครั้ง จะเห็นว่าผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ผ่านเว็บไซต์ <https://kroobunusmedia.com/> ทำให้เด็กได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kanokrat, P (2017) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เรื่อง ส่วนวนการให้ - รับสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อสร้าง และหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เรื่อง ส่วนวนการให้ - รับสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เรื่อง ส่วนวนการให้ - รับ สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เรื่องส่วนวนการให้ - รับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hordy et al. (2013) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การออกแบบการเรียนการสอน โดยใช้ดนตรีร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อศึกษาหลักการใช้นิตริร่วมกับสื่อมัลติมีเดียที่ส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจในการเรียนการสอนของนักเรียน และเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอน โดยใช้ดนตรีร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย และสอดคล้องกับงานวิจัยของธีราภรณ์ ศรีอนันต์ (2564) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่อง การใช้ภาพมัลติมีเดียในการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อศึกษาการใช้ภาพมัลติมีเดียในการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึม และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิซึมก่อน และหลังการใช้ภาพมัลติมีเดีย

■ บทสรุปจากการวิจัย

การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย โดยการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม และ 2) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัย พบว่า

- 1) ผลจากการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม ทำให้เด็กที่มีภาวะออทิซึมได้รับสื่อมัลติมีเดียผ่านเว็บไซต์ <https://kroobunusmedia.com/> มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.98
- 2) ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 0.93 คิดเป็นร้อยละ 93.33

■ ข้อจำกัด หรือ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1) การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นั้น ต้องใช้ความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายร่วมกันในการพัฒนาเด็กที่มีภาวะออทิซึม เช่น ผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครอง ครู นักสหวิชาชีพ และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจในตัวเด็กเป็นสำคัญ

1.2) การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ควรมีการบูรณาการเกี่ยวกับการรักษา บำบัดทางการแพทย์ร่วมด้วย เพื่อให้เด็กมีสมาธิ และความคงทนในการร่วมกิจกรรมมากขึ้น และการมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้นน้อยลง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1) การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียควรมีงานดนตรีเข้ามาร่วมสอดแทรกใส่ในสื่อมัลติมีเดียด้วย เพื่อความผ่อนคลายและความสนุกสนาน น่าสนใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดียมากยิ่งขึ้น

2.2) ควรนำรูปแบบของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กับเด็กที่มีความพิการประเภทอื่น ๆ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กพิการซ้อน หรือ เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

References

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภท และหลักเกณฑ์ ของคนพิการทางการศึกษา*. วันที่ประกาศใช้ 6 พฤษภาคม 2552. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 126 ตอน พิเศษ 80ง วันที่ประกาศใช้ 8 มิถุนายน 2552. วันที่บังคับใช้ 8 มิถุนายน 2552.
- ณัฐกร สงคราม. (2554). *การออกแบบ และพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดาวธรา วีระพันธ์ และชุมพล จันทร์ฉลอง. (2562). *การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียแบบปฏิสัมพันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี.
- ทองศักดิ์ ส่วนบุญ. (2565). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของบุคคลออทิสติก โดยใช้กิจกรรมเรื่องราว ทางสังคม ผ่านดนตรีบำบัด: กรณีศึกษา เด็กชาย อายุ 6 ปี ระดับเตรียมความพร้อมศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำ จังหวัดมุกดาหาร*. *คุรุสภาวิทยาชารย*, 3(1), 103-112.
- ธีรภรณ์ ศรีอนันต์. (2564). *การใช้ภาพมัลติมีเดียในการบอกความต้องการของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิพล สังสุทธิ, ลิตติชญา หมูสี และยุทธพงษ์ สีลาขวา. (2558). *การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดีย เรื่อง สวัสดิ์อาเซียน ตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม*. *วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 2(2), 22-28.
- เพ็ญแข ลิ้มศิลา. (2545). *คู่มือฝึก และดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ปกครอง*. สมุทรปราการ. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศิริพล แสนบุญส่ง, นิป เอมรัฐ และศักดิ์ดา จันทร์าศรี. (2561). *การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย เพื่อการเรียนรู้ เรื่อง โปรแกรมค้นหา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพระขาว (ประชานุเคราะห์) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุทธนันท์ กัลป์กะ. (2561). *การช่วยเหลือเด็กออทิสติก: กรณีศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี กรุงเทพมหานคร คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก.
- หลักสูตรสถานศึกษา. (2556). *หลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการ พุทธศักราช 2556* ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดนครพนม.

Hordy, R. D.; & Jost L. Karen. *The Use of Music in the Instructional Design of Multimedia*. (Online). Retrieved November 30, 2013, from http://www.ericae2.educ./db/riecij_e1ed397797

Kanokrat Pilaphon. (2017). *The Development of Japanese Multimedia Learning Package on Giving - Receiving Expressions For students majoring in Japanese*. Program and teaching program, Naresuan University